

ОБЩИ ЗАВѢЩАНІА ЗА МОНАСТЫРИ-ТЫ.

ЧЛЕНЪ 1.

Всички-ты монастыри, толкова Патріаршескы колко-то и енорійскы, тѣрѣтъ безъ исключеніе подѣ надзирателство-то на най ближніа-тѣ архіерей, който ще бди надѣ нухъ и надѣ поведеніе-то на соподвижлящы-ти сѣ отцы, както бди и надѣ всички-ты Овѣщенницы на Вспархіѣ-тѣ ги.

ЧЛЕНЪ 2.

Колко-то монастыри иматъ села Овѣщенно-дѣйствиемы отъ нухъ, одолжаватся да престанѣтъ отъ това сношеніе. Речены-ти села сѣ смѣсѣтъ и соединаватъ сѣ общо-то паство на архіерей-тѣ, понеже сѣ считатъ на право за еноріѣ на Вспархіѣ-тѣ нѣ, а монастыри-ти сѣ оставатъ сѣщи привѣжища на калѣберы-ты, които сѣ оставили свѣтъ-тѣ.

ЧЛЕНЪ 3.

Всички-ти монастыри сѣ раздѣлѣватъ на три чиновы. Монастыри-ти първаго чина, имѣюще выше отъ двадесѣтъ отцы, одолжаватся да пазѣтъ и испѣзнаватъ точно сичкыа-тѣ мона-